

УИЛЯМ САРОЯН
БАСНЯ IX ОТ „БАСНИТЕ НА
САРОЯН“
НЕВОЛИТЕ НА ЛЕКОВЕРНИЯ
СЪПРУГ, КОЙТО НЕ ИСКАЛ
НИЩО ДРУГО, САМО ДА ЯДЕ
ГЪСКА, НО БИЛ ЛИШЕН ОТ
ТОВА УДОВОЛСТВИЕ ОТ
СВОЯТА НЕВЯРНА СЪПРУГА
И НЕЙНИЯ АРОГАНТЕН, НО
ВЕРОЯТНО КРАСИВ
ЛЮБОВНИК.

Превод от английски: Нели Константинова, 1971

chitanka.info

Една сутрин скромен съпруг донесъл на жена си гъска и ѝ казал: „Сготви ми тая птица, та като се върна довечера у дома, да си похапна.“

Съпругата оскубала гъската, почистила я и я сготвила. Следобед дошъл любовникът ѝ. Преди да си иде, попитал я какво ядене може да му даде за приятелите. Погледнал във фурната и видял печената гъска.

— Това е за мъжа ми — казала жената.

— Искам да ми я дадеш — казал любовникът, — иначе няма да те обичам повече.

И любовникът си отишъл с гъската.

Вечерта съпругът седнал на масата и казал:

— Донеси ми гъската.

— Каква гъска? — учудила се жена му.

— Гъската, дето ти я донесох сутринта — отвърнал мъжът. — Донеси ми я.

— Ти сериозно ли говориш? — попитала жената. — Никаква гъска не си носил. Трябва да си сънувал.

— Донеси ми гъската! — завикал съпругът.

Тогава жената взела да пищи:

— Горкият ми мъж, загубил си е ума! Горкият ми съпруг се е побъркал! И не знае какво е насън, какво наяве.

Дошли съседите и повярвали на жената, тъй че мъжът немалко какво повече да каже и си останал гладен, само на хляб, сирене и вода.

На другата сутрин мъжът донесъл на жена си друга гъска и попитал:

— Това гъска ли е?

— Да — отвърнала жена му.

— Сънувам ли?

— Не.

— Това главата на гъската ли е?

— Да.

— Крилца?

— Да.

— Пера?

— Да.

— Хубаво, сготви я тогава — казал мъжът. — Като се върна довечера в къщи, искам да ям гъска.

Жената сготвила гъската. Дошъл любовникът ѝ.

— Днес май пак има гъска — рекъл той. — Надушвам я.

— Не бива да я взимаш — казала жената. — Снощи и отзарана мъжът ми направи ужасна сцена. Това е вече много. Обичам те, но не бива да взимаш гъската.

— Ти или ме обичаш, или не ме обичаш — казал любовникът. — И аз или ще взема гъската, или няма да я взема!

Тъй че взел той гъската.

— Донеси ми гъската — казал вечерта съпругът.

— Горкият ми съпруг — завикала жената. — Той съвсем се е побъркал. Гъска, гъска, гъска! Коя гъска! Никаква гъска няма. Горкият, горкичкият ми съпруг.

Дошли съседите и този път повярвали на жената.

И съпругът останал гладен.

Следната сутрин пак купил гъска от града. Наел един висок човек да носи гъската в тепсия на главата си. Наел оркестър от шест души и с музикантите, заобиколили високия мъж с гъската, той тръгнал по улиците към къщата си и викал на съседите да видят.

Като стигнали до къщата, след него вече имало цяла тълпа.

Обърнал се той към хората и завикал:

— Мохамедани, съседи, земя и небе отгоре, риби в морето, войници и всички останали, гледайте, гъска! И вдигнал птицата от тепсията. — Гъска! — крещял той.

Подал той гъската на жена си.

— А сега да сготвиш това проклето нещо — рекъл той — и като се върна довечера, ще ям от нея.

Изчистила жената птицата и я сготвила. Дошъл любовникът. Имало нежни сцени, сълзи, целувки, гонене, схватка, пак сълзи, пак целувки и любовникът си отишъл с гъската.

В града съпругът срещнал един свой стар приятел и му казал:

— Ела тази вечер у дома; жената е изпекла гъска; ще вземем две бутилки ракия и ще си прекараме чудесно.

И тръгнал мъжът с приятеля си към къщи. Влезли и той попитал жена си:

— Сготви ли гъската?

— Да — отвърнала тя. — Във фурната е.

— Хубаво, ти всъщност винаги си била добра жена — казал съпругът. — Ние с приятеля ми първо ще пийнем малко, после ще си хапнем гъска.

Съпругът и приятелят му пийнали по четири-пет ракии и после повикал жена си:

— Чудесно, а сега донеси гъската.

А жената рекла:

— Нямаме никакъв хляб, иди до братовчед си да вземеш малко, гъската не върви без хляб.

— Добре — съгласил се мъжът.

И излязъл.

Жената се обърнала към приятеля на мъжа си:

— Моят мъж е побъркан. Никаква гъска няма. Довел те е тука да те заколи с този страхотен кухненски нож и с вилицата. По-добре е да си идеш.

И човекът си тръгнал. Върнал се съпругът и попитал за приятеля си и за гъската.

— Твоят приятел избяга с гъската — каза жената. — И как можеш да го наричаш приятел, след като цял ден съм се мъчила да ти сготвя прилично ядене?

Съпругът взел кухненския нож и вилицата и се втурнал на улицата. В далечината видял приятеля си да тича и извикал след него:

— Само един крак, приятелю, само един крак и толкоз.

— Божичко! — казал си другият. — Тоя наистина бил луд.

И затичал по-бързо от когато и да било. Скоро съпругът не можел дъх да си поеме. И се върнал у дома при жена си. И този път ял само хляб и сирене. И след тази скромна вечеря взел пак да пие ракия.

И както си пиел, истината почнала да му се разкрива малко по малко, както става обикновено през алкохола.

Като се напил съвсем, вече знаел всичко. Станал и без много приказки натупал жена си.

— Щом любовникът ти трябва да има всеки ден гъска — казал той, — да беше ми казала поне. Утре две ще донеса. Понякога и аз огладнявам, представи си.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.